

Sygn. akt XIV C 628/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Okowicki

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Perlicjan

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2021 r. w Pile

sprawy z powództwa **Horyzontu Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.**

przeciwko **K. B. (B.)**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego **K. B.** na rzecz powoda **Horyzont Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.** kwotę **181.439,18 zł** (sto osiemdziesiąt jeden tysięcy czterysta trzydzieści dziewięć złotych i osiemnaście groszy) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2¹ k.c. liczonymi od kwoty 171.617,11 zł od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.685 zł (siedem tysięcy sześćset osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty,
3. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 6.804 zł (sześć tysięcy osiemset cztery złote) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Przemysław Okowicki

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank SA z siedzibą w W. w pozwie złożonym w dniu 3 lutego 2020 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanego K. B. na swoją rzecz kwoty 181.439,18 zł, wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 171.617,11 zł od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 15 grudnia 2017 r. zawarł z pozwanym umowę kredytu nr (...) \ (...). Pozwany nie wywiązał się z obowiązku terminowej spłaty rat, w związku z tym powód wypowiedział umowę ze skutkiem na dzień 31 stycznia 2020 r. Pozwany nie spłacił wymagalnej wierzytelności do dnia sporządzenia pozwu. Powód wskazał, że na dochodzone pozwem roszczenie składają się: 171.617,11 zł niespłaconego kapitału; 6.569,58 zł odsetek umownych naliczonych od dnia powstania zaległości do dnia wymagalności tj. 16 grudnia 2019 r.; 3.252,49 zł odsetek za zwłokę naliczonych od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie ustalonym w umowie do dnia 31 stycznia 2020 r.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 10 marca 2020 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 27 marca 2020 r. pozwany zaskarżył nakaz w całości zarzucając, iż został oparty o nieistniejące dowody. Podniósł, że nigdy nie zawierał umowy kredytu o numerze wskazanym w pozwie. Wniósł o zobowiązanie powoda do przedłożenia umowy kredytu w oparciu, o którą powód dochodzi zapłaty w niniejszym postępowaniu.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2020 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu sądowi zgodnie z właściwością ogólną pozwanego.

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 października 2020 r. pozwany wyraził gotowość do rozwiązania sporu w drodze ugody zawartej przed mediatorem. Pozwany podniósł, że istnieją poważne wątpliwości co do zasadności i wysokości roszczeń powoda, o czym świadczą błędy w numeracji umów, a także błędy w rozliczeniu dokonywanych wpłat.

Pismem z dnia 17 sierpnia 2020 r. powód wskazał, że zarzuty pozwanego są niezasadne. Wyjaśnił, iż zawarł z pozwanym umowę nr (...), natomiast w pozwie oznaczając umowę posłużył się numerem referencyjnym Banku wskazanym m.in. w wypowiedzeniu umowy tj. (...). Powód wskazał, że jest to jedna umowa oznaczona dwoma numerami. Ponadto wbrew twierdzeniu pozwanego została ona przez niego zawarta, co dowodzi własnoręczny podpis pozwanego zamieszczony pod umową i jej załącznikami.

Pismem z dnia 1 lutego 2021 r. Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny z siedzibą w W., w związku z zawartą z (...) Bankiem SA umową o przelew wierzytelności z dnia 19 listopada 2020 r. wstąpił do sprawy w miejsce dotychczasowego powoda na podstawie art. 192 pkt 3 k.p.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank SA z siedzibą w W. i pozwany K. B. zawarli w dniu 15 grudnia 2017 r. umowę kredytu gotówkowego nr (...) (nr referencyjny Banku (...)). Udzielony kredyt miał sfinansować cele konsumpcyjne niezwiązane z działalnością gospodarczą pozwanego w kwocie 140.000 zł, zgodnie z jego wnioskiem, prowizję bankową za udzielenie kredytu w wysokości 34.339,22 zł, opłaty na rzecz pośrednika kredytowego w kwocie 17.500 zł. Umowa została zawarta na okres od 15 grudnia 2017 r. do 27 grudnia 2027 r. Całkowita kwota kredytu do zapłaty przez pozwanego wynosiła 303.796,57zł. Pozwany zobowiązał się do spłaty udzielonego kredytu wraz z należnymi odsetkami, prowizjami i odsetkami w 120 równych kapitałowo-odsetkowych ratach, płatnych na rachunek kredytu nr (...) w terminach i wysokości:

1. pierwsza rata w dniu 25 stycznia 2018 r. w wysokości 2.531,64 zł,
2. kolejne raty w dniu 25 każdego kolejnego miesiąca w wysokości 2.531,64 zł, przy czym ostatnia rata kredytu płatna w dniu 27 listopada 2027 r. miała charakter wyrównujący i wynosiła 2.531,41 zł.

Ustalono zmienne oprocentowanie kredytu, które wynosiło 9,90 % w stosunku rocznym. Wysokość zmiennej stopy procentowej ustalana miała być jako suma zmiennej stopy bazowej obowiązującej w Banku i wynoszącej 1,73 % w stosunku rocznym oraz stałej marży banku wynoszącej 8,17 %.

Wysokość zmiennej stopy procentowej nie mogła być wyższa niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie przewidzianych przepisami kodeksu cywilnego.

W przypadku braku spłaty należności z tytułu umowy kredytu w terminie jej wymagalności w szczególności w przypadku braku spłaty raty kredytu w wymaganym terminie, określonym w harmonogramie spłaty kredytu bank miał prawo pobierać od kwoty zaległej odsetki według zmiennej stopy procentowej dla zadłużenia przeterminowanego równej odsetkom maksymalnym za opóźnienie w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego tj. dwukrotności wartości będącej sumą stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego oraz 5,5 punktów procentowych, chyba że

bezwzględne przepisy prawa obowiązujące w danym czasie przewidywałyby inną wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Strony uzgodniły, że środki wpłacone na rachunek kredytu celem spłaty kredytu zgodnie z umową zostaną zaliczone w następującej kolejności na pokrycie: 1. kosztów windykacji rozumianych jako koszty poniesione przez Bank w związku z dochodzeniem należności z tytułu kredytu w tym koszty sądowe oraz egzekucyjne, 2. prowizji i opłat określonych w umowie kredytu, 3. odsetek zaległych, 4. kapitału zaległego, 5. odsetek bieżących, 6. kapitału bieżącego, 7. odsetek od zadłużenia przeterminowanego.

W umowie uregulowano również przesłanki i sposób jej wypowiedzenia. Bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku braku spłaty kwot kredytu w terminie ich wymagalności lub niedotrzymania przez pozwanego innych warunków udzielenia kredytu określonych w umowie, utraty przez pozwanego zdolności kredytowej, wykorzystania kredytu niezgodnie z przeznaczeniem, poświadczenia nieprawdy przez pozwanego lub podania we wniosku nieprawdziwych informacji. Wypowiedzenie pod rygorem nieważności musiało nastąpić w formie pisemnej. Uzgodniono, że w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia umowy kredytu, niespłacona część kredytu wraz z odsetkami stanie się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od której powód będzie uprawniony do naliczania i pobierania odsetek od zadłużenia przeterminowanego. W umowie zastrzeżono jednak, że w przypadku gdy pozwany będzie opóźniał się ze spłatą zobowiązania z tytułu kredytu, bank przed skorzystaniem z uprawnienia do wypowiedzenia umowy wezwie pozwanego do uregulowania zaległej płatności, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych, informując jednocześnie w wezwaniu o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Dowód: umowa kredytu wraz z załącznikami, wzór oświadczenia klienta o odstąpieniu o umowy, dyspozycja wypłaty kredytu, harmonogram spłat kredytu (załączniki do pisma z dnia 17 sierpnia 2020 r. k. 23).

Kwota kredytu została pozwanemu wypłacona, zgodnie z umową. Pozwany podjął spłatę kredytu, choć od samego początku zdarzało mu się przekraczać terminy płatności rat. (...) Bank SA z siedzibą w W. prawidłowo i zgodnie z umową dokonywał rozliczenia wpłat dokonywanych przez pozwanego.

Pozwany zaprzestał jednak spłacać kredyt na zasadach przewidzianych w umowie. W związku z tym powód pismem z dnia 11 lutego 2019 r. wezwał pozwanego do zapłaty w terminie do 14 dni zaległości obejmującej kwoty: 1.109,31 zł tytułem należności kapitałowej, 1.368,15 zł tytułem odsetek umownych, 57,66 zł tytułem odsetek karnych, łącznie 2.535,02 zł. Jednocześnie poinformował pozwanego, że może on w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania pisma złożyć wniosek o restrukturyzację zadłużenia.

Pismem z 31 października 2019 r. (...) Bank SA z siedzibą w W. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu z zachowaniem trzydziestodniowego terminu liczonego od dnia doręczenia niniejszego pisma. Jednocześnie zwrócił się do pozwanego z żądaniem spłaty całości kredytu, która na dzień 30 października 2019 r. wynosiła łącznie 175.918,02 zł w tym: kapitał 171.617,11 zł, odsetki umowne 4.204,62 zł, odsetki karne 96,29 zł.

Kolejnym pismem z 9 stycznia 2020 r., w związku z upływem terminu wypowiedzenia, pełnomocnik (...) Bank SA z siedzibą w W. wezwał pozwanego do zapłaty całego wymagalnego zadłużenia.

Dowód: dyspozycja wypłaty kredytu, wzór oświadczenia klienta o odstąpieniu o umowy, harmonogramy spłat, wezwanie do zapłaty z dnia 11 lutego 2019 r. wraz z z.p.o., wypowiedzenie umowy z dnia 31 października 2019 r., zwrotne potwierdzenie odbioru wypowiedzenia umowy, raport – zestawienie należności i zaległości kapitałowych z kalkulacją odsetek za zwłokę, wyciąg nr (...) z dnia 10 czerwca 2020 r., raport- zestawienie należności i spłat kredytu, historia naliczania odsetek od umowy, wezwanie z dnia 9 stycznia 2020 r. (załączniki do pisma z dnia 17 sierpnia 2020 r. k. 23).

Na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z 19 listopada 2020 r. powód nabył od (...) Bank SA z siedzibą w W. jego wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy kredytu gotówkowego o nr (...). Pismem z dnia 30 grudnia 2020 r. powód zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności i wezwał go do zapłaty kwoty 198.018,98 zł.

Dowód: odpis umowy sprzedaży wierzytelności z 19 listopada 2020 r. k. 45-84), zawiadomienie o przelewie wierzytelności z wezwaniem (k. 41-43), oświadczenie o wyrażeniu zgody na wstąpienie nabywcy w miejsce banku w postępowaniu sądowym (k. 44).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następującej oceny zebranego w sprawie materiału.

Na podstawie art. 229 i 230 k.p.c. Sąd przyjął bez dowodów te powołane przez powoda fakty, które pozwany przyznał, uznając, że przyznanie nie budziło wątpliwości, bądź których nie zanegował, ponieważ twierdzenia te znajdowały oparcie w okolicznościach sprawy, a nie pozostawały sprzeczności ze stanowiskiem strony milczącej i z wynikami rozprawy.

Sąd ustalił stan faktyczny także na podstawie dokumentów prywatnych. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne jako nie budzące wątpliwości co do swojej prawdziwości i zgodności treści z prawdą. Dokumenty te w większości zostały dołączone do akt w odpisach poświadczonych za zgodność z oryginałami przez pełnomocnika powoda – radcę prawnego i adwokata. Te poświadczenia korzystały z domniemania prawnego zgodności treści z prawdą (art. 129 § 3 k.p.c. w zw. z art. 244 k.p.c.), które w żadnym wypadku nie zostało obalone.

Stosownie do art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, dokumenty związane z czynnościami bankowymi mogą być sporządzane na informatycznych nośnikach danych, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z 11 marca 2004 r. (V CZ 12/2004, nie publ.) bankowe dokumenty elektroniczne na podstawie ww. przepisu, traktować należy na równi z oświadczeniem utrwalonym na papierze za pomocą pisma - za dokumenty w rozumieniu Kodeksu postępowania cywilnego. Powód przedłożył wydruki swych dokumentów istniejące w formie elektronicznej m.in. raport – zestawienie należności i zaległości kapitałowych z kalkulacją odsetek za zwłokę, wyciąg nr (...) z dnia 10 czerwca 2020 r., raport- zestawienie należności i spłat kredytu, historia naliczania odsetek od umowy. Dokumenty te Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Nie budziły one zastrzeżeń co do swojej autentyczności i zgodności treści z prawdą, a nadto znajdowały potwierdzenie w treści innych dokumentów. Ponadto zostały poświadczane za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym. Poza tym nie były przez pozwanego podważane.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód dochodził roszczenia o zaspokojenie nabytej przez siebie wierzytelności wynikającej z zawartej przez pozwanego z (...) Bank SA z siedzibą w W. umowy kredytu z 15 grudnia 2017 r. nr (...) (nr referencyjny Banku (...)). Zatem dochodzone przez powoda roszczenie kreowały wyżej wymieniona umowa kredytu i umowa przelewu wierzytelności z 19 listopada 2020 r.

W myśl art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się do ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W związku z treścią tego przepisu podkreślenia wymaga, że na mocy umowy przelewu objęta nią wierzytelność przechodzi na jej nabywcę (cesjonariusza) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo więc cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, a jedynie powoduje zmianę osoby uprawnionej do żądania świadczenia.

W świetle zgromadzonego materiału nie było wątpliwości co tego, że umowa cesji była ważna i skuteczna, a w konsekwencji, że powodowi przysługuje legitymacja czynna. Tak więc z chwilą podpisania umowy cesji na powoda przeszła wierzytelność będąca przedmiotem umowy wraz z wszystkimi związanymi z nią prawami. Pozwany nie kwestionował tej umowy, nie budziła ona też zastrzeżeń sądu. Za wnioskiem o skutecznym zawarciu umowy

jednoznacznie przemawiał fakt jej wykonania przez Bank poprzez złożenie w dniu 16 grudnia 2020 r. oświadczenia o wyrażeniu zgody na wstąpienie Horyzont Niestandardowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego z siedzibą w W. w miejsce Banku w niniejszym postępowaniu.

Stosownie do treści art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Dokonane w sprawie ustalenia potwierdziły, że pozwanego (...) Bank SA w W. łączyła umowa o kredyt gotówkowy z 15 grudnia 2017 r. r. o (...), na mocy której pozwany otrzymał określoną ilość środków pieniężnych i był zobowiązany do ich zwrotu w sposób i na warunkach w umowie ustalonych. Pozwany z tego obowiązku się nie wywiązał, w związku czym Bank powód wypowiedział mu umowę na zasadach w niej określonych i zachowując wymogi wynikające z art. 75 c ustawy - Prawo bankowe.

Po upływie okresu wypowiedzenia umowa uległa rozwiązaniu i, zgodnie z jej postanowieniami, całe zadłużenie stało się wymagalne i pozwany był zobowiązany do jego niezwłocznego zwrotu.

Zarzut pozwanego, iż nie zawierał umowy kredytu o numerze wskazanym w pozwie był chybiony. Zaoferowane przez powoda dokumenty, w postaci uwierzytelnionych odpisów umowy kredytu gotówkowego wraz z załącznikami podpisane własnoręcznym podpisem pozwanego bezsprzecznie potwierdzały zawarcie przez pozwanego z (...) Bankiem S.A. umowy w dniu 15 grudnia 2017 r. Powód wyjaśnił natomiast, iż ww. umowa oznaczona była dwoma numerami referencyjnymi, przy czym Bank w treści pozwu posłużył się numerem (...) \ (...). Przedmiotowy numer, obok numeru widniejącego na umowie z dnia 15 grudnia 2017 r. tj. (...), został wymieniony również w szeregu dokumentów kierowanych do pozwanego m.in. wezwaniu do zapłaty z dnia 11 lutego 2019 r., wypowiedzeniu umowy z dnia 31 października 2019 r., jak również harmonogramach spłaty. Nie ulega wątpliwości zatem, że oznaczenia (...) oraz (...) \ (...) dotyczą tej samej umowy.

Wysokość dochodzonego roszczenia, oraz prawidłowość rozliczania dokonywanych przez Bank wpłat (zgodnie z postanowieniami umowy), wbrew zarzutom pozwanego, w świetle przedłożonych dokumentów, w ocenie Sądu również została należycie wykazana przez powoda.

Sąd zwraca uwagę, że powód przedłożył do akt postępowania szczegółowe rozliczenie umowy kredytu (zestawienie należności i zaległości kapitałowych z kalkulacją odsetek za zwłokę, wyciąg nr (...) z dnia 10 czerwca 2020 r., zestawienie należności i spłat kredytu, historię naliczania odsetek od umowy), obrazujące wysokość objętej pozwem wierzytelności do dnia jego sporządzenia z rozbiciem na poszczególne komponenty zadłużenia, w tym kapitał z wyszczególnieniem na wymagalny i niewymagalny, wysokość rat z rozbiciem na część odsetkową i kapitałową, wymagalność rat, datę spłat, okresy odsetkowe, stopę oprocentowania umownego i karnego, sposób kształtowania się zadłużenia w czasie, sposób rachowania spłat. Analiza ww. dokumentów nie dała żadnych podstaw do sformułowania wniosku o nieprawidłowym rozliczaniu kredytu przez poprzedniego wierzyciela.

W świetle analizy postanowień umowy, obowiązujących przepisów prawnych, wyjaśnień powoda w zakresie wyrażonych wątpliwości przez pozwanego w omawianym zakresie oraz przedłożonych dokumentów rozliczenia kredytu, Sąd nie miał wątpliwości, że ww. ogólnikowo sformułowany zarzut pozwanego należało uznać za niewykazany i nieuzasadniony. Sąd nie dopatrywał się żadnych podstaw do uznania, że Bank czy obecny wierzyciel czynili działania zmierzające do nieuzasadnionego zawyżenia zadłużenia pozwanego.

Reasumując, Sąd uznał, iż powód wykazał swoje roszczenie co do zasady i co do wysokości, a w przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek podstaw aby pozwany mógł zwolnić się od odpowiedzialności za swoje zadłużenie wobec Banku.

Z dokonanych ustaleń wynikało, że całkowite zadłużenie pozwanego na dzień 31 stycznia 2020 r. (dzień poprzedzający złożenie pozwu) wynosiło 181.439,18 zł, z czego niespłacony kapitał stanowił 171.617,11 zł, odsetki umowne 6.569,58 zł a odsetki karne za opóźnienie 3.252,49 zł. Zatem żądanie zasądzenia 181.439,18 zł było uzasadnione.

Zasadne było także żądanie odsetek. Z tej ostatniej sumy, 171.617,11 zł stanowiło zadłużenie przeterminowane z tytułu kapitału. Zgodnie z umową, od takiego zadłużenia powodowi przysługuje prawo naliczania odsetek w wysokości maksymalnych odsetek ustawowych za opóźnienie. Uzasadniało to zasądzenie takich odsetek od ww. kwoty od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punkcie drugim wyroku znajduje uzasadnienie w art. 98 k.p.c. (na przedmiotowe koszty złożyła się uiszczona przez powoda opłata od pozwu – 2.268 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda – 5.400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł). Odsetki od zasądzonych na rzecz powoda kosztów procesu znajdują oparcie w art. 98 § 1¹ k.p.c.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd w pkt 3 wyroku nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 6.804 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (uzupełniającej opłaty od pozwu).

sędzia Przemysław Okowicki